

Ο «ξεπεσμός» του Νόμπελ Ειρήνης - Το βραβείο, το οποίο ο Γκάντι απέτυχε να το κερδίσει 5 φορές, το «κατέκτησε» ο Φιλανδός συντελεστής της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου, Μάρτι Αχτισάρι

Όταν ο Αλφρέδος Νόμπελ, ο Σουηδός εφευρέτης της δυναμίτιδας και άλλων ισχυρότερων εκρηκτικών, πέθανε το 1896, κληροδότησε το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του, για την αθλοθέτηση πέντε ετήσιων βραβείων, που θα τιμούσαν την πρωτότυπη έρευνα.

Τα βραβεία Νόμπελ Χημείας, Ιατρικής και Φυσικής αναδείχθηκαν ως τα πιο σημαντικά στους τομείς αυτούς. Το βραβείο Λογοτεχνίας τράβηξε κάποιους...«περίεργους» δρόμους.

Το πέμπτο όμως βραβείο αυτό της Ειρήνης, παραμένει πάντα αμφιλεγόμενο.

Βραβείο ειρήνης από τον άνθρωπο που ανακάλυψε την δυναμίτιδα και άλλα εκρηκτικά ;

Πολλοί υπέθεσαν ότι ο Αλφρέδος θέλησε κατ' αυτόν τον τρόπο να εξιλεωθεί για την ανάπτυξη των εκρηκτικών υλών.

Τα εκρηκτικά του, όμως, εκτός από το βαλλιστίτη, δεν χρησιμοποιήθηκαν σε κανέναν πόλεμο, καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του Νόμπελ.

Το ίδιο αμφιλεγόμενη παραμένει επί χρόνια και η επιλογή των προσώπων που απονέμεται αυτό το βραβείο και πολλές φορές προκαλεί θύελλα αντιδράσεων.

Και αυτό γιατί η πολιτική σημασία του βραβείου αυτού έχει απίστευτα μεγάλη βαρύτητα και, συχνά, συμβάλλει στην προπαγανδιστική παρουσίαση γεγονότων, αλλαγή δεδομένων, ή ακόμη και σε ανατροπή καθεστώτων.

Μια κοντινότερη ματιά στους νομπελίστες, μας δίνει διαφορετικές περιπτώσεις ανθρώπων. Κάποιοι όπως ο Άλμπερτ Σβάιτσερ (1952), ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ (1964), η Μητέρα Τερέζα (1979) και η Αούνγκ Σαν Σούου Κί (1991) αφιέρωσαν τη ζωή τους σε ανθρωπιστικά ζητήματα.

Άλλοι πάλι θεωρούνται αμφιλεγόμενοι, ακόμη και σήμερα, εξαιτίας κυρίως της πολιτικής τους δραστηριότητας.

Στην τελευταία κατηγορία περιλαμβάνονται πρόσωπα όπως...ο Χένρι Κίσινγκερ (1973), ο Μοχάμεντ Ανουάρ ελ-Σαντάτ και ο Μεναχέμ Μπέγκιν (1978), ο Γιτζάκ Ράμπιν και ο Γιασέρ Αραφάτ (1994).

Σε αντίθεση με τους ανωτέρω το βραβείο Ειρήνης δεν δόθηκε ποτέ στον Γκάντι, παρότι ήταν υποψήφιος το 1937, το 1938, το 1939, το 1947 και τον Ιανουάριο του 1948 λίγες μέρες πριν δολοφονηθεί.

Τηρώντας την...παράδοση των αμφιλεγόμενων προσώπων η νορβηγική επιτροπή φέτος...ξεπέρασε τον εαυτό της.

Επέλεξε τον Φιλανδό...Μάρτι Αχτισάαρι, κύριο συντελεστή της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου, αλλά...με την συνεργασία (\$) της Αλβανικής μαφίας (εδώ).

Για να καταλάβετε...πολλά..., κοιτάτε τι δήλωσε προς το Γαλλικό Πρακτορείο ο Γκέιρ Λούντεσταντ, γραμματέας της νορβηγικής Επιτροπής Νόμπελ μετά την απόφαση και την επιλογή του Μάρτι Αχτισάαρι για το Νόμπελ Ειρήνης. «Δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική επιλογή από ένα ...ανεξάρτητο Κόσοβο».

Η προπαγανδιστική παρουσίαση γεγονότων, αλλαγή δεδομένων κλπ. που λέγαμε λίγο πιο πάνω!

Εκτός του «αληθικού» ρόλου του ως ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ, ο κ. Αχτισάαρι «διέπρεψε» και ως πρόεδρος της Φιλανδίας ηγούμενος του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος.

Κατά την θητεία του λοιπόν, την περίοδο του βομβαρδισμού της Γιουγκοσλαβίας το 1999 από το NATO, η κυβέρνησή του προσπάθησε να πραγματοποιήσει εορτασμό προς τιμήν των εθελοντών Φιλανδών που μετείχαν στα ναζιστικά SS κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Η Φινλανδία είχε συνάψει μυστική συμφωνία με τη ναζιστική Γερμανία πριν από την εισβολή στην ΕΣΣΔ , και έστειλε κρυφά ένα τάγμα εθελοντών που μετείχε στη «Nordland» Waffen SS Regiment of the 5th SS Division «Wiking», του Himmler ένα από τα πιο άγρια και φανατικά ναζιστικά τμήματα των SS κατά την διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, που διοικούνταν από τον Felix Steiner.

Η Φινλανδία λοιπόν είχε 300 εθελοντές των Himmler Waffen SS που έχασαν τη ζωή τους κατά την εισβολή στη Σοβιετική Ένωση...

Αυτούς τους ναζί ήθελε να τιμήσει ο κ. Αχτισάαρι. Βέβαια δεν είχε μπει στον κόπο να ελέγξει τις αποφάσεις των δικαστηρίων εγκλημάτων πολέμου της Νυρεμβέργης, που έκριναν ότι όλα τα Waffen SS στρατεύματα είχαν κριθεί ένοχοι για εγκλήματα πολέμου κατά της ανθρωπότητας, δηλαδή για μαζική δολοφονία των Εβραίων.

Είναι μάλιστα χαρακτηριστική η απάντηση στην πρόκληση του κ. Αχτισάαρι από το Ευρωπαϊκό Εβραϊκό Κογκρέσο, που ανέφερε ότι «ο εορτασμός των Φινλανδών Ναζί των SS και εγκληματιών πολέμου είναι ένα αδίκημα σε όλα τα θύματα του ναζισμού και παρεμποδίζει το εκπαιδευτικό στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση του ρατσισμού και του αντισημιτισμού».

Είναι λοιπόν απίστευτο πως αυτός ο άνθρωπος βραβεύτηκε με το Νόμπελ Ειρήνης. Αυτό το...«βραβείο»...που δεν απενεμήθη ποτέ στον Μαχάτμα Γκάντι !

Υ.Γ. Η αναγνώριση της «ανεξαρτησίας» του Κοσόβου από την ΠΓΔΜ και το Μαυροβούνιο, μόλις ένα 24ωρο πριν την ...«απόφαση» από τη Νορβηγική επιτροπή Νόμπελ, ΔΕΝ αποτελεί απλή χρονική συγκυρία.

Σας το είχα αναφέρει στο παλαιότερο άρθρο μου του Μαΐου που σας παραπέμπω πιο πάνω.

Και...μην ψάχνετε άδικα! Κανένας ρεπόρτερ των Ελληνικών ΜΜΕ δεν άνοιξε ΠΟΤΕ τον φάκελο...Μάρτι Αχτισάαρι!

Πηγή: politis-gr.blogspot.com